

„Forflag til Lov om extraordinær Pension til forhenværende Biskop Hansen.“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Det Lovforslag, som jeg med Hs. Majestæts Tilladelse har den Ære at forelægge for det høje Thing, er Forslag til Lov om Pension til forhenværende Biskop Hansen paa Als. Efter at han i 16 Aar havde været Biskop paa Vrø og Als, blev han uden Foranledning fra hans Side, paa Grund af Hertugdømmernes Afstaaelse, entlediget først af den preussiske Regjering, som Biskop paa Als og derefter entlediget af den danske Regjering i December 1864 fra sin Stilling som Biskop over Vrø, der jo forblev ved Kongeriget. Der blev derefter Spørgsmaal om Pension for ham, men den danske Regjering mente ikke at burde tildele ham Pension af den danske Statskasse, da Als og Vrø vel i geistlig Henseende havde hørt under Kongeriget, men isørigt under Hertugdømmet Slesvig, og han tillige var forbleven i sin Stilling som Sognepræst paa Als. Regjeringen mente derfor ikke at have nogen Forpligtelse til at pensionere ham som forhenværende Biskop over Vrø. Han indgav imidlertid et Andragende derom til Regjeringen, og denne erklærede at ville give ham en Understøttelse, der svarede til $\frac{2}{3}$ af hans Lønning som Biskop over Vrø efter Folketallet, og af den Løn, han tillige havde haft af den ærste Kirkekasse, tilsammen til et Beløb af 1000 Rd.; men han erklærede, at han ikke vilde være tilfreds dermed, men vilde undergive Spørgsmaalet om Pension retslig Paadømmelse. Ved Spøisteretsdom blev han imidlertid erklæret uberettiget til at erholde Pension af den danske Statskasse. Senere har den preussiske Regjering tilstaaet ham en Pension af Kirkekassen paa Als, men med Hensyn til en Pension af den preussiske Statskasse har den samme Regjering erklæret, at den ikke vilde gaa ind derpaa, ued mindre den danske Regjering vilde give ham et tilsvarende Pensionsbeløb for Vrø's Bedkommende. Da man har fundet, at Biskop Hansen er en meget fortjent Mand, der tidligere har virket til Held for vort Fædreland, mente Ministeriet ikke, at der var nogen Anledning til at negte dette Andragende, og man har derfor efter Samraad med Finantsministeriet tilladt sig at foreslaa, at der maatte blive udbetalt ham en Pension af den danske Statskasse for Den Vrø's Bedkommende, der svarer omtrent til $\frac{2}{3}$ af den Løn, han tidligere har haft af Hertugdømmernes Kasse som Biskop over Vrø, og endvidere, at der tilstaaes ham en Pension af den ærste Kirkekasse omtrent til et Beløb af 300 Rd. hvilket Sidste er bifaldet af Hs. Majestæt. Ministeriet tillader sig derfor at foreslaa, at Thinget vil gaa ind paa at bevilge Biskop Hansen en Pension af Statskassen af 700 Rd. som forhenværende Biskop paa Vrø,

og at dette Beløb maa blive ham udbetalt fra 1ste April 1874 at regne. Han har dog, som sagt, ikke noget Netskrav derpaa, men en høj Grad af Billighedskrav, hvorfor Ministeriet tillader sig at anbefale. Sagen til Thingets Belvilje.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag, ville blive omdelte:

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af anden Behandling af: „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876.“

Formanden: Det Afssnit, som er under Forhandling, er, som det vil erindres, § 6 med tilhørende Ændringsforslag under Nr. 6—23 samt det i Forbindelse med Forslaget under Nr. 23 staaende Forslag under Nr. 5 til § 3.

Alberti: Flertalsforslaget under Nr. 19 forekommer mig at være et Ord talt i rette Tid, og jeg kan ikke opfatte Thingets Bevillingsmyndighed paa anden Maade, end at Indrengsministeren derved maa være afstaaen fra paa egen Haand at ansætte Telegrafstængen. I den Henseende maa jeg for mit Bedkommende protestere imod, at Rigsraadets Forhold skulde afgive nogen for Folkethinget bindende Regel enten i formel eller i reel Henseende. Jeg skal ikke komme ind paa de to Repræsentationers forskjellige Rettigheder, men om der end maatte have udvillet sig en Forretningsgang, som var mindre nysigtig, tror jeg, at Flertallet har gjort vel i at møde denne Forretningsgang med en Indsigelse og at søge at tilveiebringe en Afgjørelse for, at Telegrafstængens Fastsættelse vedrører Folkethinget. Jeg skal derfor for mit Bedkommende anbefale Flertalsforslaget under Nr. 19. Hvad angaar Ændringsforslaget dertil, forekommer det mig, at der kan være reelle Indvendinger at gjøre derimod. Efter det Tilfud, Telegrafvæsenet skal have, og som efter Forslaget udgjør 36,000 Kr. — jeg skal lade være usagt, om det vil blive større efter denne Nedsættelse — forekommer det mig, at det trænger til Indtægt, navnlig af Hensyn til de store extraordinære Udgifter, som ere opførte til nye Telegraflinier. Jeg er derfor usikker om, hvorvidt man navnlig ved 3die Behandling bør tiltræde den Nedsættelse af Telegrafstængen, hvorom her er Tale. Det forekommer mig, at der maatte kunne gøres Noget for at forsøge Telegrafindtagterne. Der har tidligere været Tale om at sammenbrage Bestyrelsen af Telegrafvæsenet med Bestyrelsen af Postvæsenet, og det forekommer mig, at der maatte kunne ske mere i den Retning, end der allerede er sket, i det Mindste for visse Stationers Bedkommende. Der findes Telegrafstationer, som ikke ere meget